

Den Side, hvorfra Finantsministeriet betragter Sagen, troer jeg, er væsentligt Statsjenssens Lary, og Ministeriet maa i saa Henseende maaskee lægge endnu mere Vægt paa, at de Gagesforhold, dette Thing har vedtaget med Hensyn til Amtsforvalterne, ikke forrykkes, end i de andre Sager, hvor slige Forhold have været under Forhandling. Til de Grunde, som den ærede Landssthingsmand anførte, skal jeg kun tilføie en anden ikke uvigtig Betragtning, en Betragtning, som netop slutter sig til de nye indførte Forhold. Det er under en ministeriel Forsatning af den største Vigtighed, ikke alene at erholde meget dygtige Mænd til Contoirchefer, men ogsaa at kunne beholde dem i en ikke altfor kort Tid, naar de ere komne ind i Forretningerne. Det er saa vigtigt, at man ved Contoirchefers Besskikkelse vistnok meget mindre i Fremtiden kan holde sig til Anciennitetshensynet, men maa af den nærmeste Klasse, navnlig af Fuldmægtigerne, vælge de dygtigste, som have fremhævet sig, til Contoirchefer; og naar fremdeles en Mand i en Alder af nogle og 30 Aar bliver Contoirchef, maa man søge at beholde ham til hans 50de Aar eller idetmindste en 14, 15—16 Aar som Contoirchef. Men skal man det, saa maa der ogsaa være Embedsposter, som give en virkelig Forfremmelse for saadanne duelige Contoirchefer, — Mænd, der arbejde mere, end Mange troe, i Statens Tjeneste, og som ingenlunde kunne udføre deres Forretninger endog med en lang Contoirtid, men almindelig ogsaa maae tage de Timer, som andre Classer bruge til Fritid, til Arbejde. For Finantsministeriet med alle sine vigtige Brancher, og tildeels ogsaa for Indenrigsministeriet, ere saadanne godt lønede Amtsforvalterembeder netop det Bedragslag, der kan ydes en Mand, naar han bliver noget ældre, men dog meget godt kan forestaae en saadan Tjeneste, et Bedragslag, der kan ydes ham for et meget anstrængende og meget vigtigt Arbejde. Og saa med Hensyn til denne practiske Betragtning maa Regjeringen lægge særdeles Vægt paa at beholde de ikke mange godt lønede Amtsforvalterembeder, som ere foreslaaede.

Funder: Jeg skal ogsaa tillade mig at tilføie et Par Ord til hvad der allerede er

udtalt, i den Hensigt at tilraade det ærede Thing, at blive ved sin tidligere tagne Beslutning med Hensyn til de her omhandlede Amtsforvalterlønninger. Jeg skal ikke opholde Thinget med at gjentage, hvad der allerede er anført, men jeg vil blot udhæve, at jeg troer, at der er en særegen Anledning til ikke nu atter at nedsætte Amtsforvalternes Lønning, i denne Lønningsfags Historie. Der var en Tid, da Amtsforvalterne vistnok vare altfor høit lønede, nemlig forsaavidt de vare i Besiddelse af dobbelte Skriverpenge; af det Slags Amtsforvaltere er der nu kun een eller to tilbage. Jeg troer, at man ligesaavel, som man dengang maatte indrømme, at Lønningerne vare for høie, og at det derfor vilde have været at gaae for vidt, hvis man nu vilde have conserveret disse Lønninger, saaledes maa man nu vogte sig for, at gaae til den modsatte Overlighed. Skriverpengene, saaledes som de bleve bestemte i 1819, vare en fordeelagtig Lønningsmaade for Amtsforvalterembederne, idet det jo i Reglen maatte antages, at de bestandig vilde stige samtidigt med Forretningernes Forøgelse, og at der altsaa i disse Skriverpenge laae skjult et Tillæg til Amtsforvalterlønningerne. Saaledes fremkom der altsaa allerede en Deterioration ved Frdg. 20de Juni s. A., der ophævede disse Skriverpenge, og hvorved det blev nødvendigt, at de maatte ansættes til en fast Sum. Dette gav Anledning til, at der under forrige Finantslovs Behandling fremkom et Forslag fra Regjeringen til den fremtidige Lønning af Amtsforvalterne, og hvorved Skriverpengene bleve anslaaede til en fast Sum. Men herved skeete atter en lille Forringelse, idet de bleve beregnede efter Gjennemsnittet af 5 Aar, endsskjøndt de dog nok i det sidste af de 5 Aar havde været noget højere end Gjennemsnitsbeløbet. Imidlertid, den Sum, der saaledes blev beregnet til Erstatning for Skriverpengene med Tillæg af den hidtil havde Gage og Contoirhold, beløb sig til 85,000 Rbd.; men Forslaget gif dog kun ud paa, at de tilkommende Amtsforvaltere skulde have 83,270 Rbd. Her er altsaa atter en Deterioration. Dette Forslag blev imidlertid, som det ærede Thing bekjendt, ikke taget til Følge. Rigsdagen fandt, at Finantsloven ikke var det